

SNÁŘ Z TOVÁRNY

sobota 25. 5. 2024

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2024

ANEŽKA KUBÁTOVÁ: NĚKDY SE MI ZDÁ, ŽE SE ČLOVĚK MUSÍ LÁSKOU PROKOUSAT SKRZ NA SKRZ

V letošním roce získala Anežka Kubátová za svůj výkon v roli Dani Horákové v inscenaci *O Pavlovi* z produkce Divadla Na zábradlí Cenu divadelní kritiky. Jak se jí ale hraje role ženy po boku slavné legendy, jako byl režisér a scénárista Pavel Juráček? A kde čerpala inspiraci, ale i sílu? Nejen o tom jsme si společně povídaly.

Kdy jste se s Pavlem Juráčkem setkala poprvé?

S Pavlem Juráčkem jsem se shodou okolností úplně poprvé setkala přes práci mého milého, který chystal inscenaci v brněnské Redutě – *Zlatá šedesátá*. Abych si tedy rozšířila obzory a zpestřila si domácí povídání, tak jsem se pustila do četby Juráčkových *Deníků*. Takto proběhlo mé bližší seznámení s Juráčkem.

Vy mi přihráváte na další otázku. *O Pavlovi* vychází právě z *Deníků* Pavla Juráčka, ale především ze stejnojmenné knihy

právě Dani Horákové. Kde jste čerpala inspiraci pro její ztvárnění?

Musím se přiznat, že jsem se trochu i bála. Pak jsem se přestala bát a začala jsem s přípravou. Přečetla jsem si samozřejmě knihu *O Pavlovi*, poslouchala jsem podcasty s paní Daňou Horákovou. Přes tyto různé indicie, jsem se snažila najít a pojmenovat pocit, který by mi pomohl si přivlastnit a ztvárnit postavu Dani na jevišti.

S tím souvisí, že v inscenaci se ve velké míře používá v rámci vašeho výkonu hyperbola nebo nadsázka podtrhující grotesknost partnerského soužití Dani

Horákové a Pavla Juráčka. Jak se v takovém módu hraní cítíte?

Když se s kolegy trefíme, představení se daří, tak se nám od diváků energie vrací. Jak se cítím, ani nevím. Mám radost, když si někdo odnese domů z představení zážitek.

Vy jste právě ta energičtější z té dvojice, zatímco váš herecký kolega Michal

PROGRAM — SOBOTA 25. 5.

10–16	MOETIVI KARAVAN / EXPEDICE K DOMOVU karavan před DK Poklad	40'
14:00	NESMĚLÍ (AUTORSKÉ ČTENÍ) DK Poklad – divadelní bar	70'
15:00	JENOVĚFA před DK Poklad	45'
16:00	TENTO POKOJ SE NEDÁ SNÍST DK Poklad – zrcadlový sál	70'
18:00	O PAVLOVI DK Poklad – divadelní sál	110'
20:00	ČERNÁ VODA Divadlo „12“	60'
21:00	BAR DK Poklad – bar u společenského sálu	60'

ÚVODNÍK

Čtenářko, čtenáři, Továrna na sny byla oficiálně zahájena!

Dnešní program je nejnabitější z celého týdne, takže na nějaké hokejové semifinále nezbyde ani čas ani myšlenka. Vybere si malý i velký divák divadelní, milovník literatury, cestování, Divadla Na zábradlí i zeleniny. Ve dvě hodiny bude poslední možnost potkat Martu Dancingerovou a seznámit se s její autorskou tvorbou prostřednictvím povídek z knihy *Nesmělí*. Mimochodem, Marta včera při pohledu na mou visačku s jejím obličejem napůl pobaveně a napůl zděšeně pronesla: "To jsem zase já. Já jsem tady všude." Představila jsem si, že vstoupím do foyer Pokladu, a ze všech stran na mě budu koukat já. Trochu se mi z toho zatočila hlava. K rubrice Vyhledávač je třeba říct, že se sice úzce pojí s představením Tento pokoj se nedá sníst, rozhodně ho ale i tak doporučuji vaší pozornosti. Poslední dobou se totiž s termínem, o němž pojednává, můžete ve veřejné sféře setkat poměrně často.

Bednář je v projevu víc "tragéd". Byl zá- měr to takhle vyvážit?

Věřím, že ano. Asi jak jsem starší než Michal, tak se musím rychleji hýbat, aby mi nebyla zima. Oba jsou v hrozné životní situaci. Charakteristický rys Dani Horákové vidím v tom, že ona se stále snaží jít "přes", najít a vidět i něco hezkého.

A zase z jiné strany: Co pro vás bylo na inscenaci z pozice herečky nejtěžší?

Já ani nevím. Vždycky se musím smířit s nervozitou. V tomto případě i obří nálož zodpovědnosti a důvěry. Práce v divadle je pro mě nádherná ze všech stran. Snažím se odvést práci, jak nejlíp umím, a naplnit připomínky v tomto případě Anny Klimešové.

Byla se na představení podívat paní Ho- ráková?

Ano, přijela. Byl to sice krátký, ale velmi zajímavý zážitek.

A jak reagovala?

Zeptala se mě, jestli si myslím, že je to příběh o lásce.

Máte s vaší hrdinkou něco společného?

Asi nejsem úplně romantik nebo romantická duše. Někdy se mi zdá, že se člověk musí láskou prokousat skrz na skrz, tak to máme asi společný. (smích)

Inscenace demytizuje s nadsázkou ře- čeno kult génia Pavla Juráčka. Vy sama jste získala za svůj výkon Cenu divadelní

kritiky, ale s jakými jinými reakcemi se vy sama, ale i váš tým setkáváte?

Vlastně to je možná ještě tak, že vám dlužím odpověď na předchozí nebo před-předchozí otázku, v čem to bylo nepříjemné nebo těžké. A ono to možná spolu souvisí – berete si právo vyjádřit tajemství slavných lidí. V něčem je to velmi intimní záležitost a chtějí to třeba někde schovat. Tak s tím mám třeba já docela dilema, jestli je správné takhle ukazovat nitro podobných postav.

Takže tohle se pak objevuje v těch reak- cích?

Přesně. Ten kdo miluje Pavla Juráčka, tak odmítá vidět tu stinnou stránku. Nebo jsem se střetla s tím, že jim tohle zveřejňování od Dani Horákové není příjemné, protože se dotýká něčeho, co člověk nechce úplně vidět. Nebo o tom slyšet. Přitom on se i v těch *Denících* očerňuje, nebo se nevykresluje nějak božsky, ale přesto se vnímá v jiných odstínech než ho viděla Daňa. Myslím si, že ale bohužel propadl temnotě drog a alkoholu.

Změnil se nějakým způsobem váš po- hled Pavla Juráčka po nazkoušení ins- cenace?

Já jsem i nakoukala jeho filmy, docela mě to zajímalo a přijde mi to překrásný. Poetický. Já jsem hrozně zvědavá, fascinuje mě, že se dozvíte takový intimnosti. Treba i jiný než by člověk čekal.

Za rozhovor děkuje Petra Kupcová

POZVÁNKA: SVÍCE, KTERÉ DOHOŘÍVAJÍ

V neděli se odehraje jediné představení v Divadle Antonína Dvořáka v rámci festivalu Dream Factory – *Oheň a popel* Divadla Bolka Polívky. Inscenace vznikla na základě adaptace britského dramatika Christophera Hamptona podle novely maďarského autora Sándora Máraie *Svíce dohořívají* z roku 1942, kterou plánoval zfilmovat Miloš Forman s hvězdným obsazením v čele se Seanem Connerym, Klausem Mariem Brandauerem a Winonou Ryder, scénář ale bohužel nikdy nebyl realizován. V inscenaci *Oheň a popel* ztvárňují hlavní role dvou mužů na sklonku života z rozdílných sociálních poměrů Martin Huba a Jiří Dvořák. Hrají o přátelství, stáří, zradě, žárlivosti, lásce a usmíření. Inscenace Romana Poláka pomocí neobvykle řešené scény Jaroslava Milfajta umožňuje divácký „pohled do zrcadla“ a vytváří tak dojem ještě větší blízkosti k hercům. Publikum je díky tomu vtáženo do děje příběhu o dvou přátelích, kteří hledají smysl života poté, co se setkávají po 41 letech od události, která zásadně změnila život oběma z nich. Text i inscenaci navíc rámuje časoprostor posledního desetiletí rakousko-uherského mocnářství, což tvoří velmi specifický historický a politicko-sociální kontext, který byl ostatně také jedním z důvodů úspěchu novely. (aš)

KATEŘINA MICHÁLKOVÁ LIĎÁKOVÁ: SEBELÍTOST JE VLASTNOST NE ÚPLNĚ KRÁSNÁ

Děj inscenace *Tento pokoj se nedá sníst* brněnského divadla Kam jdeš? pojednávající o Tereze a jejím vztahu se starším mužem otevírá témata zneužívání a manipulace. Právě roli Terezy ztvárňuje Kateřina Michálková Liďáková, která v rozhovoru prozradila například to, s čím nejvíce bojovala při zkoušení.

Tento pokoj se nedá sníst je dramizací stejnojmenné novely slovenské autorky Nicol Hochholczerové. Byla vám kniha známá ještě před prací na tomto projektu? Co ve Vás četba vyvolávala?

Ano, knihu jsem samozřejmě četla, ještě v originále, když mi ji můj muž dal přečíst, jakožto další možný námět našeho divadelního přetlaku. Řekla jsem něco ve smyslu: „dost těžké, ne? Kdy začnem

zkoušet?“ Zbožňuju autory, jako Nicol! Nenutí vás k ničemu jinému, než dostat vaší obrazotvornosti úplného maxima. Řeka. Vodopád. Deká z mikrovlákná a ostnatého drátu v jednom.

Dílo pojednává o velmi současném tématu zneužívání a manipulujícím vztahu. Jak z tohoto vztahu může člověk utéct, když naše okolí o tom ví a pouze tiše toleruje?

Bytost v takovéto situaci velmi pravděpodobně nemusí chtít z této situace utíkat... (z velkého množství důvodů). Nejbližší lidé mohou jen stále dokola opakovat, že jsou tady, že naslouchají a že se na ně můžete kdykoli obrátit s prosbou o pomoc.

Vaše postava je uvězněná nejen v prostoru inscenace, ale také v konfliktním vztahu, ze kterého není úniku. S čím jste při zkoušení nejvíce bojovala?

Sebelítost je vlastnost ne úplně krásná nejen v životě, ale platí to o ní i na jevišti... vyhovuje mi, že díky našemu pojetí, můžu na příběh nahlížet i z odstupu (let, zkušeností, běhu času).

Jedná se o autobiografické dílo, konzultovala jste některé situace i se samotnou autorkou?

To vůbec. Nicol si vážím mimo jiné i za to, že si nenárokují výsledné znění či souhlas k seškrtání jejího textu. Setkaly jsme se poprvé na premiéře a Nicol řekla, že je jí z toho špatně, což máme brát, jako poklonu.

Byla jste někdy stejně jako Tereza konfrontována s tím, že byste měla Váš dětský pokojíček změnit, nebo byl Váš pokoj vždy něčím specifický?

Krásná otázka, hlavně proto, že já nikdy neměla svůj pokoj, vyrůstala jsem ve dvougeneračním domě, jako třetí z dětí. Pokoj na mě nezbyl. Spávala jsem s babičkou a dědou a oblečení měla v komínkách v kuchyni. Byla jsem všudezdejší a zároveň nikdy ve svém...otázku tedy pro sebe nemohu vnímat jako relevantní.

*Za rozhovor děkuje
Silvie Hajdíková*

FOTOGRAFICKÉ OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM FESTIVALOVÝM DNEM

POZVÁNKA NA DALŠÍ DEN – NEDĚLE 26. 5.

NE 26/5 — 11–17

Náměstí
E. Beneše

MOETIVI KARAVAN / EXPEDICE K DOMOVU

ProFitArt / režie: Dominika Špalková, Bára Ungerová

Délka: 40 minut

Možná je domov všude tam, kde jsme my. Autorský projekt pro rodiny s dětmi od čtyř let.

NE 26/5 — 14:00

Centrum PANT

CO MÁME ZARYTO POD KŮŽÍ (DISKUSE)

Délka: 60 minut

Tematická diskuse o umění, které se dokáže vrýt pod kůži, s režisérkou a spoluautorkou dokumentárních inscenací Barbarou Herz, dramaturgyní, dramatickou a režisérkou Terezou Agelovou a literární historičkou prof. Ivou Málkovou pořádaná v koprodukcí s Centrem PANT.

NE 26/5 — 16:00

Divadlo
Antonína Dvořáka

OHEŇ A POPEL

Divadlo Bolka Polívky / režie: Roman Polák

Délka: 140 minut

Slabě žhnoucí uhlíky v krbu, svíce, které už už dohořívají, a dva muži, jimž mnoho ze života nezbývá.

NE 26/5 — 16:00

Studio G

MOLLY SWEENEY

Studio G / režie: Peter Gábor

Délka: 130 minut

Jeden příběh, tři hrdinové, jeden léčebný proces. Hra o slepotě skutečné i domnělé.

NE 26/5 — 20:00

Komorní scéna
Aréna

OIDIPUSSY

Maso krutí / režie: kolektiv Maso krutí

Délka: 90 minut

Na počátku všeho byla matka. Divadelní jízda inspirovaná antickou klasikou. Oidipovský komplex, jak ho neznáte.

VYHLEDÁVAČ: GROOMING

Kriminální aktivita, v rámci níž je oběť (většinou dítě) psychicky manipulována za účelem získání jejích osobních údajů, její důvěry a spřátelení se. Cílem je vylákat oběť na osobní schůzku, kde většinou dochází k násilí (fyzickému, sexuálnímu). V dnešní době se na grooming často nahlíží jako na druh kyberšikany, protože k němu v mnoha případech dochází na internetu, nejčastěji v prostředí seznamek a chatů na sociálních sítích. (bs)

Snář z továrny – magazín festivalu Dream Factory Ostrava 2024. Sobota 25. května, číslo druhé. Šéfredaktorka **Barbora Sedláková** (bs). Redakce: **Silvie Hajdíková** (sh), **Roberta Chrtánská** (rch), **Ivana Kováčiková** (ik), **Petra Kupcová** (pk), **Amálie Švecová** (aš), **Jen Trč** (jt). Fotografie: archiv hostujících divadel a festivalu Dream Factory Ostrava, **Ondřej Durczak**, **Lukáš Horký**. Grafická úprava: **Jan Kulich**. Sazba: **Lukáš Horký** – Surbanz. Zpravodaj vydává Dream Factory Ostrava, z. s.. Ředitel festivalu: **Tomáš Suchánek**.

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskosleský
kraj

NADACE ČEZ

Státní fond kultury ČR

Ostravské vodárny
a kanalizace a.s.

Innovative by nature